

i, at Mindretallet faar hele den dem i Henshold til Bølgertallet tilkommende Repræsentation. Men hvad sker her i København for Øjeblikket? Det, at Mindretallet ikke har nogen som helst Art af Repræsentation, ikke en eneste Mand. Der er dog Forskel paa, om man faar sin hele Ret eller slet ingen Ting, ikke det ringeste af den. Derfor er det, at jeg tillader mig at sige, at kan der være meget, der taler for Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden ved Borgerrepræsentantvalgene i København, saa er der 20 Indvendinger, som ramme, saa snart der bliver Tale om Indførelsen deraf ved de politiske Valg, idet det paa mange forskellige Maader vil forandre den bestaaende Tilstand. Og dernæst maa vi ikke glemme, at vi have et Landsting. Der have vi jo Mindretallet repræsenteret, desto værre repræsenteret alt for stærkt med alt for stor Myndighed. Det har alt for megen Magt, Mindretallet her i Landet; de trænge minsandten ikke til at blive mere mægtige, de regere os allesammen med eller uden Forsatning her i Landet. De trænge ikke til mere Magt, nej, det er os Stakler her i København, der ingen Indflydelse have paa Kommunens Forvaltning og Bestyrelse. Det er os, der trænge til Retfærdighed, og derfor bliver min Tak varm til de Herrer af Mindretallet; thi de kunne ikke slippe; have de først indrømmet Forholdstalsvalgmaadens Fortrinlighed ved de politiske Valg, er det umuligt at nægte den for Fremtiden ved Borgerrepræsentantvalgene i København. Men naar den ærede Minister nu sagde til mig: naar du vil følge mig til Slutningen, hvorfor følger du mig saa ikke her og vedtager mit Forslag en bloc, saa siger jeg: Det gør man jo aldrig i lignende Tilfælde. Hvornaar har den ærede Minister indbragt et Forslag i dette Ting, et stort, vigtigt Forslag, som han har faaet aldeles ubeset ført igennem? (Svdenrigsministeren: Ubeset?). Ja, saa da gennemset, men urettet, det er vist aldrig passeret den ærede Minister. (Afbrudelse af Svdenrigsministeren). Er det slet, saa har det været i Henshold til udentings førte Forhandlinger, hvorefter man har indrettet sig. Jeg indrømmer, det skete i Fjor med et Forslag, men saa var der sluttet Overenskomst om det, før det kom her i Tinget. Nej, naar den ærede Minister har forelagt et Forslag, har det ikke kunnet overraske ham, at dette Forslag er blevet efterset, kritiseret, og at man har forsøgt at lave noget bedre. Den ærede Minister kan paa ingen Maade trække sig tilbage fra sit Forslag og sige: nej, nu interesserer den Sag mig ikke mere, for I have

ikke sluttet jer til mig paa den Maade, paa hvilken jeg ønskede Forslaget gennemført. Nej, jeg siger, vi have rettet det her, men kommer det tilbage fra Landstinget i sin oprindelige Stikfelse, saa skal den ærede Minister faa min Stemme for det, uændret, om saa maa være, saa tager jeg det, som jeg kan faa det, og derfor siger jeg, at den ærede Minister har i mig en varm Tilhænger af dette Forslag. Jeg tror ikke, at den ærede Ministers egne Tilhængere her ville sige, at de ville tage det, naar det kommer tilbage fra Landstinget, rettet til den Stikfelse, som det havde, da det blev indbragt her. Derfor siger jeg, at hvis den ærede Minister har nogen Interesse for at faa Grundlovens Bestemmelse opfyldt, saa tror jeg, han vil være glad ved at faa en ivrig Medhjælper som mig i denne Sag, og derfor haaber jeg, at den ærede Minister ogsaa til sidst vil takke mig for denne min Støtte. (Svdenrigsministeren: Den er ganske uventet!).

Bajer: Jeg beklager, at jeg paa Grund af Omstændighederne ikke fuldstændig opfattede, hvad den højtærede Minister sagde om det af mig og 15 andre Medlemmer indbragte Vædringsforslag til § 4, men det væsentlige tror jeg dog, jeg fik fat paa. Den højtærede Minister gjorde den Indvending, at Bestemmelsen ogsaa vilde ramme Statsarbejderne, for Eksempel Funktionærerne ved Jærnbanevæsenet og Telegrafvæsenet, og det er jo Institutioner, som bruges i høj Grad netop paa Valgdagen. Dette kan ikke nægtes, men jeg tror dog ikke, at der er nogen Fare for at vedtage det, hvad den ærede Minister da ogsaa selv indrømmede. Efter Sagens 2den Behandling staar der jo ikke i § 4, at de paa-gældende ikke maa arbejde, men at der ikke maa kræves Arbejde. Det er i Virkeligheden en Sag, der vistnok kan ordnes overmaade vel i Mindelighed. Jeg vil bruge den ærede Ministers egen Ytring fra Sagens 2den Behandling den 8de Februar — det staar Sp. 3016 — at Forholdene regulere sig af sig selv. Jeg tror, at dette med at regulere sig af sig selv ogsaa gælder med Hensyn til Statsarbejder, thi man kan jo bruge Reserver, som ikke ere Bølgere, ikke ere 30 Aar, og desuden tror jeg, at man nok finder ud af det ogsaa uden at bruge Reserve. Saa meget er vist, at jeg har lagt Mærke til, at man paa forskellige Værksteder meget godt har forstaaet fra højre Side at faa de Arbejdere, der staa i Statens Tjeneste, hen at stemme, saa dette Vædringsforslag skal nærmest værne om de Arbejdere, som ikke